

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΚΑΤΑ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Μ. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντα.

ΕΥΟΙΩΝΑ ΣΗΜΕΙΑ

Ὁ γαλλόφωνος α' Ἀγγελιαφόρος τῶν Ἀθηνῶν ἔσχε τὴν εὐτυχὴ ἔμπνευσιν ν' ἀναδημοσιεύσῃ ἐκ τῶν πρὸ τριακονταετίας φύλλων τοῦ εἰδήσεως καὶ κρίσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὧν τινες εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ περιέρχονται εἰς γνῶσιν τῶν μεμψιμοίρων, τῶν ὑπὸ νοσηρᾶς ιδιοσυγκρασίας διατεθειμένων νὰ βλέπωσι τὰ πάντα παρ' ἡμῖν σκοτεινὰ καὶ ἀπαίσια.

Ἐκ μιᾶς τῶν εἰδήσεων τούτων πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ἐπιτροπὴ, δημοσιεύσασα τότε τὸν ἰσολογισμόν τῆς, ἐξῆγεν, ὡς εἰσπράξεις ὁλοκληροῦ τοῦ ἔτους, τὸ ποσὸν τῶν δρ. παλαιῶν 63,370. Ἀλλὰ μὲ τοιαύτας ποσότητες, ἐπιλέγει ἐν δικαίᾳ θλίψει ὁ γράψας, ἀδὲν δημιουργεῖται στόλος, ὅτε καὶ ἡ ναυπήγησις ἐνὸς μόνου πλοίου ἀπαιτεῖ σήμερον δαπάνην ἑκατομμυρίων.

Οἱ μελετῶντες τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τοῦ τόσον βαρέως ἔκτοτε φορολογηθέντος ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συγκρίνοντες κατόπιν τὸ εὐτελὲς ἐκεῖνο ποσὸν τῶν 63 χιλιάδων παλαιῶν δραχμῶν πρὸς τὰς ἑκατοντάδας τῶν χιλιάδων, τὰς ὁποίας κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη καταθέτει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ἡ ἐθνικὴ γενναιοφροσύνη, ὡς ὁμολογῶσιν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πυρσοὶ ἱκανοὶ νὰ διαλύσωσι τὰ σκότῃ τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ νὰ ἐπαναφέρωσι τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων εἰς τὰς ταλαντευθείσας καρδίας.

Καὶ συμφωνοῦμεν μὲν μετὰ τῶν θλιβομένων ἐπὶ ταῖς καθυστερήσεσι ἡ καὶ ταῖς καρκινοβασίαις τὰς ὁποίας πολλοὶ τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως παρουσιάζουσι. Δυσανασχετοῦμεν δὲ καὶ συμπάσχουμεν ἐπὶ τῇ προόδῳ τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τῇ ἐπεκταθείσῃ λατρείᾳ τοῦ ἐγώ. Ἀλλ' ἀκριβῶς ὅλαι αὗται αἱ σκιερὰὶ γραμμαὶ λαμπροτέραν καὶ μᾶλλον εὐοίωνον παρουσιάζουσι τὴν ὁλοὴν μεγαλυνομένην δύναμιν τῆς ἐθνικῆς γενναιοφροσύνης.

Πολλὰ δὲ σημαίνει καὶ διδάσκει αὕτη, ἄλλοτε ἀσημαντα καὶ ἀδίδακτα. Σημαίνει ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἀληθῶν τῆς Πατρίδος ἀναγκῶν. Σημαίνει πραγματικωτέραν ἐκδήλωσιν τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων. Σημαίνει γενίκευσιν σχέσεων, αἵτινες ἄλλοτε ἔθεωροῦντο προνόμια ὀλίγων ἐκλεκτῶν. Καὶ διδάσκει τέλος ἡ καθ' ἑκάστον ἔτος ὀγκουμένη δύναμις τῆς ἐθνικῆς γενναιοφροσύνης, ὅτι φυλὴ, παρ' ὅλους τοὺς πειρασμοὺς τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τὰ κωλύματα τῶν οἰκονομικῶν καχεξιῶν, προσφέρουσα αὐθορμήτως ἐκ τῶν ὑστερημάτων τῆς χάριν τῶν μέσων δι' ὧν ἐπιτυχάνονται τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, — φυλὴ τοιαύτη δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ ἰδῇ ταῦτα πραγματοποιούμενα.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ

Ἰωάν. α', 19, 37

Κείμενον.

Οὕσης¹ ὥστας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ² μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατεῖτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δέ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Ὁ ψίλας = ἑσπέρας. 2) Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων — πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος = Κυριακῇ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΑΠΙΣΤΙΑ

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Χριστιανὸν ἡ ἀπιστία; — Βεβαίως ὄχι. Δισχίλια ἔτι ἔχουν παρέλθῃ σχεδὸν ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ κατὰ τὸ διήγημα τοῦτο ἔχουσι συμβῆ τόσα καὶ τόσα γεγονότα, τὰ ὁποῖα εἶναι συνέπειαι ἁμεσοὶ ἢ ἔμμεσοι τῆς γεννήσεως ἐκείνης ὥστε καὶ ἡ βραχυτέρα μελέτη νὰ καθιστᾷ ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν Χριστιανόν, ὅτι ἡ πίστις αὐτοῦ ἐδράζεται ἐπὶ ἀσφαλτοῦς βάσεως. Βεβαίως ἡ ἔρευνα δὲν ἀποκρίνεται, διότι ἡ ἔρευνα ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀπιστίαν δὲν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΓΜΑΤΑ Α. Παπακωστή

ΗΜΕΡΑΜ. 10-9-81

ΑΡΙΘ. 30253

φέρει, ἀλλὰ καὶ τὸναντίον καθιστᾷ μᾶλλον ἀκλόνητον τὴν πίστιν. Ἄλλ' ἡ ἐρευνα εἶναι ἀνάγκη νὰ διενεργηθῇ μετὰ προθέσιν ἀγαθὴν, διὰ νὰ πορισθῇ φωτισμὸν ἐκ τῆς ἐρένης, καὶ οὐχὶ μὲ σκοπὸν νὰ ἀρυσθῇ ὁ ἐρευνῶν ἐπιχειρήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀσεθείας αὐτοῦ. Περὶ τίνα ἀμφιβάλλεις Χριστιανὲ καὶ ἀπιστεῖς; Ἀμφιβάλλεις περὶ τῆς πνευματοντομίας τοῦ Θεοῦ σου; Ἄλλ' ἰδὲ πῶς ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Βηθλεὲμ, καὶ ἀπὸ τοῦ βράχου τοῦ Γολγοθᾶ ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς σου φέρων τὸν σταυρὸν τῆς καταδίκης αὐτοῦ, φέρων τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς τὴν πληγὴν ἐπεκτείνει τὸ κράτος αὐτοῦ ἐπὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι κηρυττόμενος ὑπ' ἀσθενῶν καὶ ταπεινῶν μαθητῶν, διωκόμενος ὑπὸ ἰσχυρῶν κυβερνητῶν, διαβαλλόμενος καὶ συκοφαντούμενος, ὑβρίζόμενος καὶ προπηλακίζόμενος. Τίς κατακτητὴς λαοῦ ἠδυνήθη νὰ κυριαρχήσῃ ἐν τοσούτῳ βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι τοσούτου πλῆθους σου; Τίς ἀνθρώπος θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιπαλάσῃ κατὰ τοσούτων προσκομμάτων, ὅσα ὑψώθησαν κατὰ τῆς προόδου τοῦ Χριστιανισμοῦ; Καὶ ὅμως ἡ παντοδυναμία τοῦ κηρυττομένου Θεοῦ ἀνθρώπου Λυτρωτοῦ κατίσχυσε τῶν πάντων, ἵνα ἐμφανεστέρᾳ καταστῇ εἰς τὴν συνειδήσιν σου, καὶ ἐμπειρώσῃ τὴν πίστιν σου εἰς αὐτόν. Ἀμφιβάλλεις περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ; Ἄλλ' ἰδὲ πῶς διὰ τῶν λόγων τούτων ἀνεγεννήθησαν ἄνθρωποι, ἠθικοποιήθησαν καρδίαι, ἀνυψώθησαν ταπεινοί, ἐμετριάσθησαν πάθη, ἐξημερώθησαν διακλαγόντες οἱ ἔχθροί. Πῶς ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστιανικοῦ ἀναπτύσσονται οἱ λαοί, καὶ βελτιοῦνται θεομοθεσίαι, καὶ μεταβάλλονται τελείως τὰ ἥθη; Παρατῆρησον τὰς πολιτείας ἐκεῖνας, δι' ὧν διελθὼν τὸ πνεῦμα τὸ Χριστιανικὸν περιέλαβε ταύτας εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτοῦ. ὅσον καὶ ἂν παλαιῶσι νὰ φανῶσι ξένοι τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἐπιδεικνύσων ἐχθρότητα πρὸς αὐτό, ὅσον καὶ ἂν προσπαθῶσι νὰ φαίνωνται διατελοῦσαι ὑπὸ τὸ κράτος ἀνεξαρτησίας, τὸ πνεῦμα τὸ Χριστιανικὸν ἔχει ἤδη εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτάς, καὶ ἐμπνέει εἰς τὰς Πολιτείας ταύτας τὰς εὐεργετικωτέρας καὶ μᾶλλον ἐλευθέρους νομοθεσίας, τὸν μᾶλλον φιλόνητον, καὶ ἐξηγυγισμένον πολιτισμὸν. Καὶ ἐκδιώκεται ἐκ μέσου πολλῶν ἐξ αὐτῶν ὁ σταυρὸς, ἀλλ' εἰσορμᾷ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν αὐτοκλήτος ὁ Χριστός, καὶ μεταβάλλει τὴν μᾶλλον ἄθρησκον Πολιτείαν εἰς προθυμότητα ὄργανον τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ τὴν μελέτην ταύτην, ἥτις θὰ ἐμφανίσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν υπεράνθρωπον ἀληθῶς δύναμιν ἐκεῖνου, τὸν ὅποιον λατρεύετε ὡς Θεόν, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθανθῆτε τὰς περὶ Χριστοῦ πεποιθήσεις ὑμῶν ἐνισχυόμενας, καὶ τὴν ἀπίστίαν φεύγουσαν ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐν αἷς ἐνθεθρονισμένη θὰ κυριαρχῇ ἡ δὴ ἡ πίστις ὑμῶν πρὸς τὸν Θεάνθρωπον Λυτρωτὴν.

Καὶ ὁ Χριστιανὸς λοιπὸν δὲν δύναται νὰ καταλαμβάνηται ὑπὸ ἀπιστίας. Καὶ ὁ Ἕλλην Χριστιανὸς ὀρθόδοξος ἔχει τὴν ἀποδείξει τῆς Θεότητος Ἐκεῖνου, τὸν ὅποιον λατρεύει, καὶ τοῦ ὁποῦ το ὄνομα φέρει, ὥστε νὰ μὴ ἐπιπρέπειται εἰς αὐτὸν μηδὲ δισταγμὸς καὶ περὶ τῆς Θεότητος τοῦ λατρουμένου ὑπ' αὐτοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Λυτρωτοῦ. Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου μέχρις ἡμῶν μαρτυροῦσι τὴν πίστιν τοῦ Ἕλληπος, ὅτι εἶναι πίστις ἐδραζομένη ἐπὶ τῆς ἀληθείας, καὶ ὅτι εἶναι πίστις δυνάμει, πίστις ζωῆς, πίστις μεγαλείου, ἐνισχύουσα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ κυριαρχεῖ, καὶ παρορμῶσα αὐτὸν εἰς πράξεις ἐνδείξεως, εἰς ἔργα μεγάλα, εἰς ἔργα πρὸ παντὸς στηριζόμενα ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ χρησима ἐπομένως εἰς τὸν πλησίον.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΛΗΓΟΡΗΣ

Ἐφές κατὰ τὸ δειλινόν, ἔφες κατὰ τὸ βράδυ
Τρεῖς λυγερὰ τὸ 'λέγανε κ' ἐπικροτοῦσαν.
Ἡ μιὰ ἦταν ἡ Στουρνάρα, τοῦ Μάρκου Μπότσαρ' ἡ ἄλλη
Κ' ἡ τρίτη ἡ μικρότερη τοῦ καπετὰν Γρηγόρη.
Ἐκεῖ ποὺ μοιρολόγια, κ' ἐμφοροτοῦσαν,
Πουλὰκι ἐπῆγε κ' ἔκατ' ἐκεῖ στὰ γόνατά της.
— Πές μας, πές μας, πουλάκι μου, κᾶνα καλὸ χαμπέρι;
— Τί νὰ σοῦ εἰπῶ, κυροῦλά μου, τί νὰ σοῦ μολογήσω;
Ἐφές προφές ποὺ διάβαινα 'στὸ ἔρμιο Μεσολόγγι,
Ἄκουσα πῶς βαρέθηκεν ὁ καπετὰν Γληγόρης.
Τὸν κλαῖν τὰ δένδρα, τὰ κλαργιά, τὸν κλαῖν κ' ἡ κρύαις βρύσες
Τὸν κλαῖνε καὶ στὰ Κούτσανα ἡ καπετανοπούλας.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ προοιμίου νέα σκηνὴ προβάλλεται ἐνώπιον ἡμῶν. Μικρὸν ἔτι καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀναγινώσκόμενος καὶ ἀναπτυσσόμενος ἀκούεται. Ὁ ἄμβων εἰς ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τὸν διάκονον τοῦ λόγου τούτου. Ἄλλ' ἔτι πρὸ τούτου ἡ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ἕνα ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Θεολογίων, ὑποδεχόμεθα τὴν περιέχουσαν ταῦτα ἁγίαν βίβλον. Καὶ θὰ ἴδωμεν λοιπὸν ποῦ τὰ Εὐαγγέλια ἐφυλάσσοντο, καὶ τίνα σεβασμὸν πρὸς ταῦτα ἐτήρουν οἱ Χριστιανοὶ πῶς ἀναγινώσκοντο, καὶ πῶς οἱ Χριστιανοὶ προσεῖχον κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς ἁγίαις Συνάξεσι.

Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ Προοιμίου τῆς Θεολειτουργίας προσήρμοσμένα ἀπολυτίκια τελεῖται ἡ μικρὰ λεγομένη εἰσοδος. — Τίς εἶναι αὕτη; Σήμερον εὐρίσκειται διαρκῶς ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης τεθειμένον τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐν τῇ Θεῇ λειτουργίᾳ, καὶ καθ' ὃν χρόνον λειτουργία δὲν τελεῖται. Ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὕτως ἀπ' ἀρχῆς; Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐτοποθετεῖτο ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης μόνον κατὰ τὴν Θεῇ λειτουργίᾳ.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀποτελεῖ σήμερον ἕνα τόμον περὶ χοντὰ καὶ τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἀλλ' ἀρχαιότερον ἐκάστου Εὐαγγελιστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον ἐγράφετο ἐπὶ μεμβράνης, ἰδιαίτερος, κυλινδρικός ἐλισσομένης καὶ ἐτηροῦς οὕτως χωριστά.

Σώζεται Μωσαϊκὸν περὶ τὸ 450 φιλοτεχνηθὲν, ἐν ᾧ πιστὰ ἵστανται τέσσαρες τράπεζαι ἔχουσαι ἐκάστη ἐπ' αὐτῆς ἕνα Εὐαγγέλιον ἀνεπτυγμένον.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ τοποθετηθῶσι τὰ Εὐαγγέλια ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐφυλάσσοντο ἐν ἰδιαίτερῳ χώρῳ. Καὶ ἐν τούτῳ τὰ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν ἐθιζόμενα, ἐπέδρασαν καὶ ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐθίμων. Παρ' Ἰουδαίοις τὰ ἀντίγραφα τῶν ἁγίων Γραφῶν ὧν τινὼν χρῆσιν ποιοῦνται ἐν ταῖς δημοσίαις αὐτῶν προσευχαῖς, ἐτήρουντο καὶ τηροῦνται ἐντός ξυλίνων μεγάλων ὀβελίων. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ οἱ Χριστιανοὶ εἰς ὁμοίαν σχεδὸν θήκην, ἐν αἷς ἐνέκλειον τὰ ἀντίγραφα τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων. Ἐν ταῖς θήκαις ταύταις ὑπῆρχον διμερίσματα ἐκ κιθωτίων ἐντός τῶν ὁποίων ἐτοποθετοῦντο κύλινδροι τῶν μεμβρανῶν, αἵτινες εἶχον ἀναγεγραμμένα ἱερὰ Εὐαγγέλια. Παρὰ τοῖς ναοῖς ἱδρύοντο βιβλιοθήκαι πρὸς διδασκαλίαν τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, διδασκόμενων ἐν ἐξ ἐιδικῶν συγγραφῶν τὰ διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐ

τινα χρόνον μετὰ τὴν Θεῇ λειτουργίαν ἐτοποθετοῦντο τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ἐκεῖναις. Βραδύτερον ἡγεῖροντο ἐν τῇ ἀψίδι, δεξιόθεν μὲν τῆς Ἀγίας Τραπέζης θήκη πρὸς διατήρησιν τοῦ περισεύοντος Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος, ἀριστερόθεν δὲ θήκη ἐν εἰδεί γραμματοφυλακείῳ, ἐν ᾗ ἐτοποθετοῦντο τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια.

Μετὰ τὴν ἐπελθούσαν διὰ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ ἁγίου Αὐτοκράτορος εἰρήνην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ σεβασμὸς, ὅστις ὑπῆρχεν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὰς ἁγίας τοῦ Εὐαγγελίου βίβλους ἐξωτερικεύετο ἐν τῇ περιποιήσει τοῦ περιβλήματος τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῆς γραφῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐγράφοντο τὰ κείμενα χρυσοῖς γράμμασι, καὶ ἐποικιλοῦντο ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων κοσμημάτων. Κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα πολλοὶ μοναχοὶ ἠσχολοῦντο εἰς τοιαύτας πολυτελεῖς ἀντιγραφάς. Αὐτὸς ὁ Ἐπίσκοπος Λαρίσης Ἀχίλλειος φέρεται γράψας τὸ σωζόμενον πολύτιμον χειρόγραφον Εὐαγγέλιον χρυσοῖς γράμμασι καὶ ἀρίστης τέχνης. Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος μετέσχε τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀγίας Οἰκουμ. Συνόδου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης φαίνονται καὶ τὰ πολυτελῆ ἐξ ἀργύρου, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ἐκ πολυτίμων λίθων περικαλύμματα τῶν Εὐαγγελίων, τὰ κοσμούμενα δι' εἰκόνων γλυπτῶν ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν κατεργασμένων, Αὐτοκράτορες δὲ καὶ πλούσιοι Χριστιανοὶ ἐδωροῦντο τοιαῦτα πολυτελῆ Εὐαγγέλια εἰς ναοὺς ἐπιφανεῖς.

Ὁ σεβασμὸς τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐπληθύνετο ἐκ τῆς συγχῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ, ἥτις συνετέλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάπλaksin παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἡθους ἀγνοῦ Εὐαγγελικοῦ. Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἔφερον οἱ Χριστιανοὶ ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ λαμοῦ αὐτῶν ὁδοιποροῦντες ἢ ταξιδεύοντες, καὶ ἐν τῷ συνήθει βίῳ ὡς φυλακτῆριον κατὰ νόσων ἢ παντοίων δεινῶν.

BYZANTION

Δ'.

Ἡ ἄκονθα εἰς βλάβην τῶν ἀγρῶν ἐγένετο, εἰς τροφὴν τῶν ὄνων, εἰς τοῦ Κυρίου τὸν στέφανον, δηλαδὴ εἰς φθοράν, καταφρόνησιν, κατάραν. Τούτου ἕνεκα καὶ ἂν, γραμμάς καλὰς ἔχουσα, εἰς ζωγράφον χρήσιμος δύναται νὰ γείνη, τὸ κορινθιακὸν δὲ κιονόκρανον ὁ τορευτὴς Καλλιμάχος ἐνεπνεύσθη ἐξ αὐτῆς, δὲν παραθέτομεν ὅμως αὐτὴν ἀντὶ ἀνθρώπων ἐντός δοχείων χρυσοῦ ἐν τραπέζῃ, ὅπου εὐθυμοὶ ἢ σεμνοὶ παρακλίνονται συμπῶνται, οὔτε εἰς ὀρμαθοὺς πλέκομεν αὐτὴν, ἵνα κοσμήσωνται πανηγύρεις. Καὶ ἡ ἀμπελος τὴν γλυκεῖαν παρέχει σταφυλὴν αὐτῆς καὶ τὸ εὐῶδες αὐτῆς πόμα ἐν μέτρῳ λαμβανόμενον εἶναι εὐλογητὸν τὸ δῶρον τοῦτο τοῦ Διόνυσου. τότε δὲ εἶναι καὶ λυσιμέριμος ὁ Διόνυσος καὶ Ἐλευθερός, ὡς ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐκαλεῖτο, οὐχὶ ὡς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μεριμνῶν καὶ εἰς ἀναίσθησίας ρίπτων ὕπνον, ἀλλ' ὡς τόνον δίδων καὶ ἰσχύον εἰς τὸν πεπονημένον τὸ σῶμα ἐργάτην. Τὸ πίνειν πολλὴν καὶ ἄκρατον οἶον παλαιοὶ ἀνελλήνιστον ἐνόμιζον καὶ ἄξιον Σκυθῶν. Ἐκεῖνοι—τὸ γένος ἡμῶν—οὐδέποτε οὔτε εἰς πολυποσίαν, ὅπως οὔτε εἰς πολυφαγίαν θηριώδη περιπεσόντες, λιτοὶ περὶ τὴν τράπεζαν, τὸν οἶνον τὸν ἀνθρώπινον μετὰ τριῶν κεραυνῶντες ὕδατος μερῶν, ἐκ τούτου νηφάλιοι καὶ εὐσταθεῖς, ἐγκρατεῖς τοῦ ὕπνου, ὑπὸ τῶν ἐαυτοῦ οὐ μόνον διὰ τῶν ἐν πολέμῳ ἔργων ἐλευθέρους, ἀλλὰ καὶ ἀδουλώτους ὑπὸ τῆς εἰς ἀνδράποδα ἀρμοζούσης ἡδονῆς. Τούτο δὲ, τὴν πολυποσίαν, ἀνάξιον ἀνθρώπων, Ἕλλήνων μάλιστα, ὁ Περικλῆς ἐκήρυξεν, ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Εὐρυπτολέ-

μου μέχρι τῶν πότων παραμείνας, ὅτι δὲ ὁ Ἀλέξανδρος διεφθάρη ἐκ τῆς μετὰ τῶν βαρβάρων ἀνατροφῆς μαρτυρεῖ ὁ πυκνότερος καὶ ἀκρατέστερος πότος.

Βίον τοιοῦτον λιτὸν καὶ νηφάλιον καὶ οἱ ἐν Βυζαντίῳ ἔχων, οὔτε εἰς ρωμαϊκὴν ἐκτρεπόμενοι κτηνώδη πολυφαγίαν οὔτε μεθυσκόμενοι ζωδῶς ὡς Ἀσιανοί. μάλιστα οἱ βασιλεῖς. Διὸ δικαίως διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν εἰς μόνος ἐκ τῆς πολυπληθοῦς χορείας τῶν αὐτοκρατόρων ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ Γ' ἐκλήθη οἰνόφιλος. Ἄλλ' ἂν ἐκεῖνος, ὁ ἀνάξιος υἱὸς τοῦ μεγάλου Θεοφίλου καὶ τῆς Θεοδώρας τῆς εὐσεβοῦς, διαφθάρει ἐν τῇ νεότητι ὑπὸ κακούργου ἀνδρὸς τοῦ Βάρδα, βαρβάρου ἡγεμόνος ἀξίως διεβίωσεν, ἀλλ' ἦλθεν ἀμέσως μεγαλουργῶν βασιλεύων πολυθρύλτος γενεᾶ, ἡ μακεδονικὴ δυναστεία.

Βασίλειος ὁ Μακεδών.

Μοχθηροὶ ἢ ἀπαίδευτοι ξένοι πολλὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου γένους κατεψεύσθησαν καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Τοὺς ἀρχαίους Μακεδόνες, οὐ μόνον τὴν ψυχὴν ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν Ἑλληνικωτάτους, Ἰλλυριοὺς εἶπον καὶ ὅτι Σλαῦοι κατεπόντισαν κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, καὶ τοὺς λαλοῦντας τὴν κουτσολαχικὴν, λαὸν τὸν σεμνὸν Ἑλληνικὸν βίον καὶ τὰ ἥθη τηροῦντα τὰ πάτρια, συγγενεῖς ὀνόμασαν τοῦ ἀσέμνως βιοῦντος ἔθνους τῶν Ρωμῶνων. Τὸν Νικηφόρον Φωκᾶν Ἀρμένιον ἐκάλεσαν καὶ τελευταῖον τὸν Τσιμισκὴν Σλαῦον. Σλαῦον εἶπεν ἐξ ἐθνικοῦ συμφέροντος τὸν μέγαν Ἰουστινιανὸν Σέρβος χρονόγραφος πρὸ τετρακοσίων ἐτῶν χίλια σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου ἐκεῖνου καὶ Σλαῦον ὡσαύτως ἐνέγραψαν τὸν ἀρχηγέτην τῆς μεγαλοπράγμονος καὶ περικλυτοῦ βασιλείου γενεᾶς Βασίλειον τὸν Μακεδόν. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἂν ἐγεννήθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αἰ γινώμαι αὐτοῦ αἰ ὑψηλαί, αἰ πράξεις αὐτοῦ αἰ σωτήριαι εἰς τοὺς περιφανεστάτους ἑταῶν αὐτοῦ ἄνδρας τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας.

Δὲν λάμπει πάντοτε τῆς ἀρετῆς ὁ ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν σωφρονεστάτων λαῶν ἂν μὴ νύξ σκοτεινὴ, ἀλλ' ὅμως σύννεφα κελαινὰ ἀμαυροῦσι πολλάκις τὸ μελιχρὸν αὐτοῦ φέγγος. Παρά τὸν θρόνον τῆς αὐτοκρατορίας ἡμῶν τὸν ἀδαμαντέοιο δέον ἄγγελος παρίσταντο φρουροὶ μὲ πυρίνας ρομφαίας. ἀλλ' ἄφρονες ἡμεῖς εἰργάσθημεν ὥστε ν' ἀποστρέψῃ ἀπ' ἡμῶν τὸ πρόσωπόν της ἡ θεότης, καὶ ἡγεμόνες μωροὶ ἀνέβησαν τὰς μαρμαρυγὰς τοῦ θρόνου βασιλεύσαντες. Οὗτος δὲν εἶναι πλεονεκτήματα τοῦ θρόνου ἀλλὰ καὶ ἄλλα εἰς ὁλοκλήρῳ ἐδουλεύσαντο καὶ τὸν ὀλίγον νοῦν, καὶ τὴν θάλασσαν, θεμέλιον, ἐφ' οὗ κατὰ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον ἐστηρίχθη τὸ ἔθνος ἡμῶν, πνοὴν ζωῆς δι' ἡμᾶς πάντοτε καὶ μεγαλείου, μακρὰν ἀπέριψαν. Καὶ ἐγενόμεθα ἡμεῖς ἀθαλάσσοι καὶ οἱ Ἀραβες θαλασσοδάται, κατεπατήθησαν ἡ Σικελία καὶ ἡ Κρήνη, καὶ οἱ Σαρακηνοὶ φόνον, πυρκαϊάν, ἀνδραποδισμόν πανταχοῦ ἔφερον τῶν Ἑλληνικῶν παραλίων.

Ἄλλ' ἀνῆλθε τὸν θρόνον ὁ Βασίλειος. Ἀνάπλασις ἐν πασίν, ἐν τῇ διοικήσει, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῇ ναυτικῇ. Τὰ κατὰφρακτα τάγματα καὶ τὰ πλώμα τὰ βασιλικὰ κατετρόπωσαν τοὺς Σαρακηνούς ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Κιλικίᾳ, ἐν Σικελίᾳ καὶ ὑπέταξαν τοὺς Παυλιανίτας, ἐν ᾧ προσήρχοντο παλιν ὑπὸ τοῦ κράτους τὴν κυριαρχίαν οἱ Δαλμάται.

Πομπὴ Θεοφάνους.

Ὁργῇ Θεοῦ τὸν ἀληθῶς συνετὸν Βασίλειον διαδέχεται μωρόσοφος εἰς τὴν ἀσέλγειαν δουλεύων ὁ Λέων ὁ εἰς εἰρω-νίαν κληθεὶς σοφός. κατεπατήθησαν ἐκ τούτου οἱ ἐν τῇ ψυχῇ

αὐτῶν ἄλῃκτον μῖσος τρέφοντες καθ' ἡμῶν Βούλγαροι τὴν Ἑλληνικὴν γῆν καὶ ἡσέμωσαν τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰγιαλοὺς καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Σαρακηνοὶ ἐξεπώρησαν. Ἦθελεν ἴσως ἀφανισθῇ τότε τὸ κράτος ἡμῶν, ἀφ' οὗ εἰς τοὺς Ἀραβὰς τῆς Σικελίας, τῆς Κρήτης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τοὺς Βουλγάρους, εἰς τοὺς Πετσενέγους καὶ Οὐγγρους, συμμάχους καὶ ἄμα ἀγρίους ἐπιδρομεῖς, οἱ Ῥῶσοι προστετέθησαν. Σώματα τετραπλήχη σιδηρότευκτα ὡς φραγμὸν σιδηροῦν ἔτασσον πρὸ αὐτῶν τὰς μακρὰς ἀσπίδας καὶ ὤρων κατὰ τῶν πολεμίων ὡς μαινομένη θάλασσα, μυκώμενοι, τῆς νίκης καὶ τῶν λαφύρων μάλλον φροντίζοντες, καταφρονηταὶ σαφεῖς τοῦ θανάτου· ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν δὲ πλοίων αὐτῶν μὲ τὰ διττὰ μεγάλα ἱστία ὑπὸ παντοίους ἀνέμους ἀπτόητοι διέπλεον καὶ τὰς ἀξενωτάτας θαλάσσας. Καὶ ὅμως δις ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου περὶ στρατῷ καὶ στόλῳ ἐπιτεθέντας ὑπὸ τὸν Ὀλέγ καὶ τὸν Ἰγὼρ κατετρόπωσαν οἱ ἡμέτεροι Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου βασιλεύοντος καὶ τοῦ συμβασιλεύος αὐτοῦ τοῦ περιφρονος Ῥωμανοῦ τοῦ Α', ἐν ᾧ συγχρόνως τὰ τάγματα τῶν χαλκοχιτώνων Ἑλλήνων πολέμιστῶν κατέκταν ἐν Συρίᾳ χιλιάς πόλεις, συνετρίβετο δὲ περὶ Ἀθήμον τῶν Σαρακηνῶν πειρατῶν τῆς Κρήτης ἡ δύναμις.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

«Εἰς αὐτὴν τὴν θαυμασίαν πρόοδον, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασαν αἱ Ἀθηναὶ μὲ τοὺς παρακειμένους δήμους τῆς Ἀττικῆς, θὰ φθάσῃ καὶ ἅπανα ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τὴν Καλαμπάκαν μέχρι τῶν Καλαμῶν, ἀπὸ τὴν Λευκάδα μέχρι τῆς Ἀνατολῆς· ἀλλὰ ἂς μὴ πνίξῃ αὕτη ἡ πρόοδος τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ἂς μὴ παύσῃ τὸ παλληκάρι νὰ εἶναι τοιοῦτον, ἂν καὶ ἀπέβαλλε τὸ πατροπαράδοτον φέσιον καὶ τὴν φουστάνελλαν, καὶ ἐνεδύθῃ φράγκικα ἱμάτια! Ἀπὸ τόσον θεοφιλήτων χώρων, ἥτις μὲ τόσα προνόμια ἐπροικίσθη ἀπὸ τὴν Πρόνοιαν καὶ εἰς ὅλγον ἔκαμε πολυέπαινα θαύματα, ἔξεσι νὰ ἐλπίζωμεν ὅλα τὰ κάλλιστα, ἐὰν δὲν βλαστάνουν, καθὼς ἐκ τινῶν ἐνδείξεων θὰ εἶχομεν δίκαιον νὰ ὑποπιεύσωμεν, τὰ βλαβερά φυτεύματα τῆς ἀπιστίας, τοῦ σκεπτικισμοῦ, τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τῆς καταραμένης ἀπαθείας, τῆς ἀναιδείας, τῆς ἡθικῆς δια

φθορᾶς, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἶναι παραπολὺ ἀφθονα εἰς τὴν γαῖαν καὶ ἀνασθῆτον Εὐρώπην, ἐὰν ἀπ' ἐναντίας ριζοβολοῦν καὶ φύονται εἰς αὐτὴν ἀκμαῖαι καὶ μόνιμοι αἱ ἀρεαὶ ἐκείναι καὶ πατραγαθίαι, ἃς οἱ ἀρχαῖοι κατὰ τὴν ἐντελὴν διάνοιαν συμβολικῶς ὑπετύπωσαν εἰς τὴν Ἀθηναῖν Παρθένον. Οὗτος εἶναι ὁ καλὸς ἐγκάρδιος οἰωνός, τὸν ὁποῖον μὴ ἀρέσκει ν' ἀναγγεῖλλωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀδελφοὺς τοὺς Ἕλληνας, νὰ διατηρῶσι προσεκτικῶς ἄσβεστα καὶ ἀναλλοίωτα, ὡς ἀμάραντον κληρονομίαν, τὰ ὑψηλὰ αἰσθηματικά ὅργανα, τῆς Πατρίδος καὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἀγάπης.

Φ. Σιμόνε Μπροῦβερο

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ἐψήφισεν καὶ ἐφέτος ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν» χορηγίαν τοῦ Κράτους ἐκ δρ. 2,000.
Ἡ κ. Καλλιόπη Ν. Λουιζίδου ἀπέστειλεν ἐκ Καστελλορίζου δρ. 1.
Ἡ κ. Ι. Καρνοῦτσος (Ν. Βασιλικός) γρ. 15.
Οἱ κ. κ. Ι. Π. καὶ Π. Δ. (Κ)πολὶς δρ. 2,70.
Ἡ κ. Παπαδήμας (Ἀθήναι) δρ. 5.
Ἡ κ. Οἰκονόμος Παπαγεωργ. Πουλίου (Κωνσταντζίκου) δρ. 2.
Ἡ κ. Δημ. Παπαγεωργίου (Ἰωαννίνων) δρ. 1.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α. Γ. Ἰωάννιννα, Γ. Μ. Βαῦνδ ἡρίον. Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Π. Σμύρνην. Ἀποδώσατέ το εἰς ὑλικὰς ἀδυναμίας καὶ ἐργασθῆτε πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.—Β. Ν. Τραπεζοῦν. Τοῦτο ἀκριβῶς προσπαθοῦμεν ἀλλὰ ὁ βαδίζων βραδέως βαδίζει ἀσφαλτεστερον.—Β. Δ. Α. Μάκρη ν. Ν. Κ. Μόσχων, Φ. Ἀδελφ. Δρ. Ἐσθ. ν. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Α. Χαλκιδόνα. Ἐπὶ λησαν. Τὰ λοιπὰ βραδύτερον.—Ι. Α. Μοναστήριον. Πεστάλησαν εἰς Σύλλην.—Μ. Α. Βουρνοβάν. Διὰ Σμύρνης εὐκολώτερον.—κ. Κ. Λαδοσκάγιαν Ρούβλια ἐστάλην. Περὶ Λαχείου γράφομεν.—Ἀναγ. Ο. Γάγον, Β. Ρ. Λονδ. ν. Φ. Λιεκπ. Ἀδελφ. Μετ. Κ. ἀλ. ἱ. ρ. α. χ. ν. Φ. Ἀδελφ. Κ. Ἀπολλωνιάδα, Π. Κ. Κ)πολιν, Δ. Τ. Ἰωάννιννα, Π. Β. Βερρολίον, Γ. Σ. Γιάλταν, Ν. Δρ. ο. β. ἱ. ν. Ἡρξάτο ἡ ἀποστολὴ ἀπὸ τοῦ α' φύλλου, ν. ἔτους.—Α. Π. Α. Βωλον. Ἡμεῖς σκεπτόμεθα γενικώτερον. Ἐξιδιχεύσατε ὑμεῖς.—Κ. Ι. Κ. Βασιλικό ν. Εὐρόντες τὸν τρόπον τῆς ἀποστολῆς πλῆρους σειρᾶς, ἀπεστείλωμεν.—Ἐκ. Χ. α. ἱ. δ. α. Οἱ. Π. Π. Κ. ὡς σ. τ. α. ν. τ. α. ν. Σειραὶ ἐστάλησαν. Δ. Γ. Δ. Βασιλικό ν. Εὐχαριστοῦμεν. Διεύθυνσις ἡλλάγη.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Α' ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 26 Ἀπριλίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

	ΚΕΡΔΗ	ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
1 Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000
1 Κέρδος..... ἐκ	"	25,000
1 Κέρδος..... ἐκ	"	10,000
3 Κέρδη..... ἐκ	"	5,000
5 Κέρδη..... ἐκ	"	1,000
411 Κέρδη..... ἐκ	"	100
578 Κέρδη..... ἐκ	"	80

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήνας. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου 5
Ἐναντι Ἐθν. Βιβλιοθήκης.

Ἱαματικῶν Πηγῶν τῆς Ἑλλάδος λουτρὰ κατ' οἶκον.

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ Δαμβέργη εὐρίσκονται εἰς φιάλας ἐτοιμα διαλύματα αλάτων, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ συστατικά τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ, τοῦ Λουτρακίου, τῆς Κυνου, τῶν Μεθάνων, τῆς Κυλλήνης καὶ Ὑπάτης. Τὰ διαλύματα ταῦτα εἶναι κατὰ ληλα πρὸς παρασκευὴν λουτρῶν κατ' οἶκον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἢ διὰ τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ μεταβῶσιν ἐν ὥρᾳ θέρους εἰς τὰς πηγὰς. Προσέτι εὐρίσκονται ἐν τῷ Φαρμακείῳ τοῦτο τὰ εἰδικὰ κατὰ τῶν ρευματισμῶν καὶ τῆς ἀρθρίτιδος λουτρά τῆς ρευματοβρίνης, τῆς ἀρθρίτιδος διὰ τὰ νεῦρα καὶ τὴν καρδίαν λουτρά τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ὡς καὶ τὰ λίαν ἐνδυναμωτικά λουτρά ἐξ ἐκχυλίσματος πεύκης, ἐλάτης καὶ ἀρωματικῶν φυτῶν.

Συνιστᾶται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὥρολογον ποιεῖν Ν. Δασιδιωτάκη πρὸς εὐσυνείδητον διόρθωσιν ὥρολογίων.